

2

Rolnummer: 11-3226-B.doc

blad 1/6

folio nummer

858

Aangeboden op

repertorium nummer

Niet te registreren,
de e.a. Ontvanger

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

VONNIS gewezen en uitgesproken in het gerechtshuis te Antwerpen, op twec april tweeduizend en twaalf in raadkamer van de eerste B kamer van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, al waar zetelden:

M. Van Loon, alleenzettelend rechter,
S. Vandromme, substituut procureur des Konings,
A. Rasschaert, griffier.

in zake: A.R.V. Nr. 11/3226/B

Gelet op het verzoekschrift aangeboden ter griffie op 19 september 2011, door meester A. De Pourcq, advocaat, kantoorhoudende te 2060 Antwerpen, Nachtegaalstraat 47, voor en namens:

[REDACTED]
geboren te [REDACTED] (Guinee) op [REDACTED] 1966, wonende te [REDACTED]
[REDACTED]

Gelet op het schriftelijk advies van mevrouw A. Neven, substituut-procureur des Konings te Antwerpen;

Gelet op de repliek neergelegd ter griffie op 25 november 2011 samen met aanvullende stukken;

Gelet op het tussenvonnis van deze kamer dd. 19 december 2011;

Gehoord verzoekende partij, bijgestaan door meester A. De Pourcq, in raadkamer op 23 januari 2012 en 5 maart 2012;

Rolnummer : 11-3226-B.doc

blad 2/6

folio nummer

Gelet op de bijkomende stukken neergelegd neergelegd door verzoekende partij op 5 maart 2012;

Gehoord mevrouw H. De Vrij, substituut procureur des Konings in haar mondeling advies in raadkamer op 25 maart 2012.

*

I FEITEN

[REDACTED] (hierna dhr. [REDACTED]) is op [REDACTED] 1986 geboren te Conakry, Guinee (of Guinea) en is een onderdaan van Guinea.

Het vluchtelingendossier van dhr. [REDACTED] ligt niet voor maar vast staat alleszins dat hij in het verleden gevlucht is uit Guinee, naar België is gekomen, alhier in 2006 politiek asiel heeft aangevraagd en dit ook heeft gekregen.

Naar dhr. [REDACTED] stelt, is hij in december 2008 voor 1 maand op vakantie geweest in Senegal, een buurland van Guinee, waar een oom van hem woont. Aldaar zou hij via een gemeenschappelijke kennis, F. [REDACTED] hebben ontmoet, eveneens afkomstig uit Guinee, waarmee hij een relatie zou begonnen zijn.

Een jaar later, op 28 december 2009, is dhr. [REDACTED] met F. [REDACTED] gehuwd in Abidjan, Ivoorkust.

In aansluiting op dit huwelijk ontving de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 15 juli 2010 een verzoek tot gezinshereniging ten gunste van F. [REDACTED] dit omwille van haar huwelijk met dhr. B. [REDACTED]

Op 10 augustus 2011 weigerde DVZ het huwelijk te erkennen en bijgevolg ook om een visum gezinshereniging toe te kennen aan F. [REDACTED]. Dit omdat het huwelijk een schijnhuwelijk zou betreffen waarvan de erkenning in de Belgische rechtsorde strijdig zou zijn met de internationale openbare orde.

II VORDERING

Op 19 september 2011 legde dhr. B. [REDACTED] bij deze rechtbank een verzoek neer opdat het huwelijk tussen dhr. B. [REDACTED] en F. [REDACTED] afgesloten te Abidjan, Ivoorkust, in België als geldig zou erkend worden.

De verwijzing van de Belgische staat in de gerechtskosten wordt gevorderd.

Op 18 oktober 2011 heeft het Openbaar Ministerie negatief geadviseerd over dit verzoek.

Rolnummer : 11-3226-B.doc

blad 3/6

folio nummer

III BEOORDELING

A JURIDISCH KADER

1. Buitenlandse authentieke akten, zoals de hier ter discussie staande huwelijksakte, worden in België in beginsel van rechtswege erkend, erkenning die evenwel aan een aantal voorwaarden is verbonden.

Eén van deze voorwaarden is dat de akte rechtsgeldig moet zijn overeenkomstig het recht dat volgens het Belgisch verwijzingsrecht op de betrokken rechtsverhouding toepasselijk is.

In huidige zaak moet de huwelijksakte bijgevolg voldoen aan de voorwaarden van het recht van Guinee nu beide partners de nationaliteit van deze staat hebben. Het Belgisch verwijzingsrecht voorziet immers dat de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elke echtgenoot beheerst worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking ervan de nationaliteit heeft (art. 46 WIPR).

De rechtbank neemt aan en dit wordt niet tegengesproken door partijen dat (ook) naar het recht van Guinee voor de geldigheid van een huwelijk meer nodig is dan de geveinsde instemming. Volgens alle rechtsstelsels is een huwelijk er immers op gericht om een werkelijke levensgemeenschap tot stand te brengen. (vgl. P. WAUTELET, "De strijd tegen (schijn)huwelijken voltrokken in het buitenland: is het Belgisch IPR aan een update toe?" in *XXXIVe Postuniversitaire Cyclus W. Delva, Nieuw internationaal privaatrecht: meer Europees, meer globaal*, J. ERAUW en P. Taelman (eds.), Mechelen, Kluwer, 2009, 194-197)

2. Bovendien kan de erkenning geweigerd worden wanneer de erkenning van het naar het recht van Guinee geldige huwelijk kennelijk indruist tegen de Belgische openbare orde (art. 21 WIPR).

Volgens artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek is een huwelijk slechts geldig als, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel op een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Deze regel is van internationale openbare orde en dus van toepassing op alle in België te beoordelen huwelijken dit ongeacht of het huwelijk in België dan wel in het buitenland werd afgesloten. In het buitenland gesloten huwelijken tussen echtgenoten zullen in België niet erkend worden als het buitenlands huwelijk de toets van artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek niet doorstaat.

3. De mogelijkheid tot weigering van de erkenning van een in het buitenland gesloten huwelijk omdat het huwelijk geveinsd zou zijn en bijgevolg ongeldig op grond van de nationale wetten van de gehuwden of op grond artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek is geen aantasting van het recht om te huwen zoals gegarandeerd door artikel 12 EVRM.

Rolnummer : 11-3226-B.doc

blad 4/6

folio nummer

Dit recht is niet absoluut en laat toe dat de wetgever beperkende maatregelen neemt om misbruik van het huwelijksinstituut en een door rechtsonderhorigen gecreëerd schijnhuwelijk te voorkomen en sanctioneren. Artikel 12 EVRM beschermt met andere woorden enkel het geldige huwelijk (vgl. Cass. 19 maart 1992, *RW* 1992-93, 158).

B BESPREKING IN CONCRETO

1. Het Openbaar Ministerie haalt volgende elementen aan om te stellen dat het huwelijk van dhr. B. met F. slechts schijn zou zijn en enkel gericht op het bekomen van een verblijfsvoordeel voor F.

- snelle gang van zaken en geen ontmoetingen meer na het huwelijk,
- tegenstrijdigheden in de verklaring van beide gehuwden over hun eerste ontmoeting,
- onwetendheid over elkaars personalia,
- afwezigheid van foto's.

2.

2.1 Er bestaat geen betwisting over dat dhr. B. en F. elkaar eind 2008 ontmoet hebben en een jaar later gehuwd zijn.

Men kan dit een snelle gang van zaken vinden, doch er moet opgemerkt worden dat als dhr. B. en F. werkelijk samen een levensgemeenschap wensten op te bouwen zij geen andere keus had dan zo snel te trouwen; zij hadden met andere woorden geen alternatief.

Dhr. B. en F. zijn beiden afkomstig van Guinee doch daarheen kan dhr. B. niet terugkeren omdat hij politiek asiel in België heeft bekomen. Bovendien heeft dhr. B. hier in België een vaste betrekking én een woning geschikt voor het huisvesten van een gezin, zodat het volstrekt logisch is dat dhr. B. en F. hun verdere huwelijkse leven in België beogen door te brengen, zonder dat hiervan de enige bedoeling zou zijn F. van een verblijf in België te voorzien.

De zagezegde snelle gang van zaken kan door de rechtbank dan ook niet begrepen worden als een aanwijzing dat het hier louter een schijnhuwelijk zou betreffen.

Wat betreft de afwezigheid van ontmoetingen na het huwelijk, stelt de rechtbank enerzijds vast dat vrij snel na het huwelijk de nodige stappen in België werden gezet met het oog op gezinshereniging (zie attest mutualiteit van 15 maart 2010 en attest van Stad Antwerpen van 7 mei 2010).

Gelet op deze stappen, is het aannemelijk dat dhr. B. onmiddellijk na het huwelijk de komst van F. naar België heeft afgewacht in plaats van zich naar Senegal of Ivoorkust te begeven om haar opnieuw te ontmoeten. Een ontmoeting bij F.'s huis was en is voor dhr. B. immers onmogelijk omdat hij niet meer kan terugkeren naar Guinee.

Rolnummer : 11-3226-B.doc

blad 5/6

folio nummer

In dat verband moet onderstreept worden dat deze stappen ertoe geleid hebben dat het huwelijk wél erkend werd door de ambtenaar van de burgerlijke stand in Antwerpen (zie advies Openbaar Ministerie) waardoor dhr. B. zich er redelijkerwijze aan mocht verwachten dat F. spoedig naar België zou kunnen komen. Dat deze erkenning zou gebeurd zijn door de ambtenaar van de burgerlijke stand zonder enig onderzoek, wat het Openbaar Ministerie stelt, strookt niet met de gebruikelijke handelswijze van de ambtenaar van de burgerlijke stand bij de erkenning van buitenlandse huwelijken én met de door dhr. Balde voorgelegde stukken die aantonen dat er wel terdege een onderzoek is gebeurd (zie attest Stad Antwerpen van 7 mei 2010).

In de tweede plaats wordt aangetoond, toen bleek dat de gezinshereniging problematischer was dan aanvankelijk gedacht, dat dhr. B. wel opnieuw naar Ivoorkust is gegaan om F. ontmoeten. Inmiddels is F. zwanger en verwachten dhr. B. en F. hun eerste kind in augustus 2012.

2.2 Dhr. B. is uitvoerig ondervraagd over zijn eerste ontmoeting met F. in 2008 en het daaropvolgende huwelijk in 2009.

F. is daarentegen zeer kort gehoord over haar kennismaking met dhr. B.

De rechtbank kan in hun verklaringen over deze eerste ontmoeting geen tegenstrijdigheden ontwaren. Dat de verklaring van F. veel korter is, is te wijten aan de wijze waarop deze verklaring werd afgenomen, met name middels korte vragen en korte antwoorden.

2.3 Er wordt gesteld dat F. weinig weet van dhr. B. omdat zij stelt dat de zus van dhr. B. bij het huwelijk was terwijl dit in werkelijkheid zijn nicht was.

Elders in haar verklaring stelt F. formeel dat dhr. B. geen zussen en broers heeft (wat juist is), zodat het duidelijk is dat zij bedoelde de nicht van dhr. B. aan te duiden als aanwezig bij het huwelijk en niet zijn zus (nu hij geen zussen heeft). In Afrika is het overigens niet zo uitzonderlijk een nicht ook zus te noemen.

Uit de verklaring van dhr. B. afgelegd ten overstaan van de politie blijkt dat hij zeer veel weet over F. Dat hetzelfde niet blijkt uit de verklaring van F. is weerom te wijten aan de wijze van vraagstelling aan haar (zie hoger) die niet toelaat veel uit te weiden.

De rechtbank kan hierin dan ook geen aanwijzing van een schijnhuwelijk aantreffen.

2.4 In de loop van de behandeling van de zaak heeft dhr. B. foto's voorgebracht die oprecht lijken en de stelling van het Openbaar Ministerie weerleggen dat dhr. B. geen foto's zou hebben van het huwelijk en zijn samenzijn met F.

C. GERECHTSKOSTEN

Rolnummer : 11-3226-B.doc

blad 6/6

folio nummer

De procedure tot het bekomen van de erkenning van een buitenlandse authentieke akte is een procedure op eenzijdig verzoekschrift zonder dat een tegenpartij aanwezig is in de procedure.

Bijgevolg is er geen in het ongelijk gestelde partij ten laste van wie de gerechtskosten kunnen en moeten gelegd worden. De gerechtskosten blijven bijgevolg ten laste van dhr. B.

OM DIE REDENEN
DE RECHTBANK

Verklaart het beroep gegrond in volgende mate.

Erkent het huwelijk afgesloten op 28 oktober 2009 te Abidjan (Ivoorkust) tussen de heer [REDACTED], geboren te Conakry (Guinee) op [REDACTED] en mevrouw [REDACTED], geboren te Labe (Guinee) op [REDACTED], als geldig in België.

Laat de gerechtskosten ten laste van [REDACTED]

A. Rasschaert

M. Van Loon